

Forslag

til

Lov om ændring af lov om hold af dyr, lov om landbrugsejendomme og lov om dyrlæger

(Uddannelseskra v i forbindelse med husdyrhold, gruppevis levering af slagtesvin, digital forhånds- anmeldelse af eksport af levende dyr m.v., selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af døde dyr og tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand.)

§ 1

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 14. juli 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 3 a indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra v til personer, der forestår den daglige drift af landbrugsmæssigt hold af husdyr, og som ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1.«

2. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om gruppevis levering af slagtesvin, hvor slagtesvin transporteres fra en svinebesætning i Danmark til et slagteri i Danmark uden at være mærket efter regler fastsat i medfør af § 4, stk. 1. Der kan i reglerne fastsættes kra v til besætningsejer, transportør og slagteri.«

3. I § 37 indsættes som stk. 2-5:

»Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. efter regler fastsat i medfør af stk. 1, skal indberettes digitalt, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital indberetning og digital kommunikation, jf. stk. 2, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan udstede dokumenter i forbindelse med de indberetninger, som er nævnt i stk. 2, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 5. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

4. Efter § 45 indsættes:

»§ 45 a. Ministeren kan lade selvdøde og aflivede produktionsdyr afhente og destruere for besætningsejers regning, når der forudgående er meddelt besætningsejer påbud om at lade dyrene bringe til destruktion på et godkendt forarbejdningsanlæg, og når den i påbuddet fastsatte frist er udløbet.

Stk. 2. Ministeren kan pålægge de i § 45, stk. 1, nævnte virksomheder at foretage indberetning, når virksomheden afviser besætningsejers anmodning om at afhente selvdøde og aflivede produktionsdyr.«

5. I § 55 ændres »EF-retsakter« til: »Den Europæiske Unions retsakter«.

6. § 61 a affattes således:

»§ 61 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at besætningsejer og transportør for egen regning skal gennemføre egenkontrol ved gruppevis levering af slagtesvin, der sker efter regler fastsat i medfør af § 4 a.«

7. I § 70, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »32,«: »45 a, stk. 2, «

§ 2

I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:

1. § 11, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

§ 3

I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 815 af 14. juli 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 32 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Personer, der i medfør af § 4, stk. 1, har fået tilladelse til at bistå dyrlæger, og personer, der i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, yder dyrlæger bistand, er undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. De i 1. pkt. nævnte personer skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet.«

2. I § 37 ændres »EF-retsakter« til: »Den Europæiske Unions retsakter«.

3. I § 38, *stk. 1, nr. 5*, ændres »§ 32, stk. 3« til »§ 32, stk. 3 og 4«.

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juni 2013.

§ 5

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens §§ 1 og 3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslaget
 - 2.1. Uddannelseskrav
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Lovforslagets indhold
 - 2.2. Gruppevis levering af slagtesvin
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Lovforslagets indhold
 - 2.3. Obligatorisk digital indberetning ved eksport af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v.
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Lovforslagets indhold
 - 2.4. Selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af selvdøde og aflivede produktionsdyr
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Lovforslagets indhold
 - 2.5. Hjemmel til at føre tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Lovforslagets indhold
3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
4. Administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten.
10. Høring
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Det foreslås, at lov om hold af dyr ændres, således at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndiges til at fastsætte regler om, at slagtesvin kan transporteres fra en svinebesætning i Danmark til et slagteri i Danmark uden at være mærket, når svinene kan spores tilbage til samme oprindelsesbesætning. I medfør af en undtagelsesbestemmelse i Fødevarestyrelsens bekendtgørelse om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder, er det i dag muligt at transportere umærkede slagtesvin fra en svinebesætning i Danmark til et slagteri i Danmark, når det enkelte svins sporbarhed og identifikation til en gruppe af svin kan dokumenteres (gruppevis levering af slagtesvin). Med forslaget styrkes hjemmelsgrundlaget for ordningen, og det vil være muligt at stille specifikke krav til besætningsejer, transportør og slagteri, der ønsker at indgå i ordningen.

Det foreslås endvidere, at hjemlen i § 11, stk. 2, i lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 1. juni 2010 til at fastsætte regler om uddannelseskraft i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold overføres til lov om hold af dyr. Det foreslås i denne forbindelse, at be-

myndigheden til at fastsætte regler om uddannelseskra v udvides, så ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ligeledes kan fastsætte regler om kursuskrav for mindre besætninger med får, geder eller slagtekvæg.

Herudover foreslås det, at der indføres hjemmel til at stille krav om obligatorisk digital kommunikation m.m. i forbindelse med indberetning af oplysninger vedr. eksport af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v.

Desuden foreslås det, at ministeren får hjemmel til at lade døde produktionsdyr bringe til destruktio n for besætningsejers regning, når besætningsejer ikke har efterkommet et forudgående påbud herom. Ved produktionsdyr forstås klobbærende dyr, dyr af hesteslægten, pelsdyr og fjerkræ.

Endelig foreslås det, at der i lov om dyrlæger indsættes en bestemmelse om, at de personer, der i henhold til § 4, stk. 1 og 2, i lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 815 af 14. juli 2012 bistår dyrlæger, er undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Der foreslås derudover nogle ændringer af lovteknisk karakter.

2. Lovforslaget

2.1. Uddannelseskra v

2.1.1. Gældende ret

Der stilles på nuværende tidspunkt ikke et egentligt krav om uddannelse til personer, som har det daglige ansvar for pasning af svin, kvæg, får, geder og fjerkræ (bortset fra slagtekyllinger, fjervildt og strudse).

Det følger af § 3 i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr, at dyr skal passes af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, således at dyrene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt.

Denne bestemmelse stiller således ikke et konkret krav om uddannelse og vedrører alene færdigheder, kvalifikationer og viden hos de personer, der passer dyr, ligesom bestemmelsen alene vedrører dyrevelfærdsmæssige aspekter.

I forbindelse med vedtagelse af lov nr. 243 af 22. marts 2010 om ændring af lov om landbrugsejendomme blev det hidtil gældende krav om jordbrugsuddannelse som betingelse for at kunne erhverve ejendomme på 30 ha eller derover ophævet.

For bl.a. at have mulighed for at sikre dyrevelfærden blev der samtidig indsat en ny bestemmelse i § 11, stk. 2, i lov om landbrugsejendomme, hvorefter ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser om uddannelseskra v i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold. Bemyndigheden er endnu ikke udnyttet.

I bemærkningerne til bestemmelsen er egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold defineret som dyrehold på mere end 15 dyreenheder.

Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det, at uddannelseskra vet skal opfyldes af den person, der har ansvaret for pasning af dyrene, og at det forudsættes at svare til "det grønne bevis" eller til, at en person har praktisk erfaring med pasning og tilsyn af en større besætning af samme dyreart,

som vedkommende skal have ansvaret for. Det fremgår endvidere af forarbejderne til bestemmelsen, at kravene til uddannelse primært tager sigte på de dyrevelfærdsmæssige forhold.

"Det grønne bevis" var tidligere én af de jordbrugsuddannelser, hvormed en køber kunne opfylde betingelsen for at erhverve en landbrugsejendom på 30 ha eller derover, og uddannelsen sigtede - blandt mange andre emner - på at give kendskab til dyrehold, herunder dyrevelfærd og dyresundhed.

Det fremgår endelig af forarbejderne til bestemmelsen, at der skal være overgangsregler for eksisterende husdyrhold, idet det ikke er meningen, at reglerne umiddelbart skal gælde for eksisterende dyrehold.

Der er p.t. fastsat uddannelseskraV til personer, der har det daglige ansvar for eller er beskæftiget med hold af følgende dyrearter:

For hold af slagtekyllinger er det i § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 245 af 16. marts 2010 om uddannelse og kvalifikationer ved hold af slagtekyllinger fastsat, at den eller de fysiske personer, der har det daglige ansvar for en bedrift med slagtekyllinger, skal have gennemført og bestået et kursus om de emner, der er nævnt i bilag IV til Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsfor skrifter for beskyttelse af slagtekyllinger. Kravet vedrører således gennemførelse af et kursus af én dags varighed, der bl.a. indeholder emner om gældende lovgivning, adfærd, velfærd, fodring, vandring, sygdomsforhold og transport, lever op til kravet.

Endvidere er det for hold af pelsdyr fastsat i § 3 a, stk. 1 og 2 i lov om hold af dyr, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om uddannelseskraV til personer, som er ansvarlige for eller er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. Denne bemyndigelse er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1289 af 20. december 2011 om krav til uddannelse mv. for personer beskæftiget i minkfarme, men er ikke udmøntet for andre pelsdyrhold. UddannelseskraVet for den ansvarlige for en minkfarm omfatter en teoretisk del af 32 timers varighed (ekskl. pauser) vedrørende bl.a. gældende lovgivning på området, minkens biologi og produktionscyklus, adfærdsbio logi, dyrevelfærd, sundhed, smittebeskyttelse, fodring og aflivning samt en praktisk del af 4 ugers varighed, der skal afvikles i en minkfarm. Hertil kommer et krav om gennemførelse af et efteruddannelseskursus af 8 timers varighed hvert 3. år.

Herudover indeholder § 15 i lov om hold af dyr en bemyndigelse for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om, at personer, som er beskæftiget med hold af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark, skal have deltaget i et af ministeren godkendt kursus. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1151 af 4. oktober 2007 om opdræt af ræve, bekendtgørelse nr. 116 af 26. februar 2008 om opdræt af fjervildt, bekendtgørelse nr. 192 af 25. marts 1998 om opdræt af strudsefugle og bekendtgørelse nr. 754 af 28. juli 2005 om opdræt af hjortedyr. Der er tale om kurser af 2-3½ dages varighed inden for bl.a. lovgivning, sygdomme, fordring og pasning.

For så vidt angår medicinbehandling kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri efter § 50 i lov om hold af dyr fastsætte regler om, at personer, der beskæftiger sig med dyr, herunder behandling af disse, i bedrifter, hvor der anvendes receptpligtige lægemidler, skal deltage i et af ministeren godkendt kursus i anvendelse af lægemidler. Denne bemyndigelse er udmøntet i § 7, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 780 af 24. juni 2010 om dyreejeres anvendelse af lægemidler til dyr samt offentlig kontrol og fødevarer virksomheders egenkontrol med restkoncentrationer, hvorefter besætningsan-

svarlige i besætninger med fødevareproducerende dyr eller pelsdyr kun må indgive lægemidler til sine produktionsdyr, hvis den pågældende har gennemgået et af Fødevarestyrelsen godkendt kursus i anvendelse af lægemidler til produktionsdyr. Et medicin håndteringskursus har en varighed af mindst 8 timer.

2.1.2. Lovforslagets indhold

Fødevarestyrelsen nedsatte primo 2011 en arbejdsgruppe med repræsentanter fra Aarhus Universitet, Den Danske Dyrlægeforening, Danske Landbrugsskoler, Jordbrugets Uddannelser, Landbo-Ungdom, Landbrug & Fødevarer, 3F, Justitsministeriet og Fødevareministeriet. Arbejdsgruppens opgave var at fremkomme med forslag til udmøntningen af § 11, stk. 2, i lov om landbrugsejendomme.

På baggrund af arbejdsgruppens arbejde har Fødevarestyrelsen i august 2012 udarbejdet en rapport, hvoraf fremgår, at arbejdsgruppen anbefaler en uddannelsesmodel bestående af et uddannelsesforløb af 60 timers varighed (ekskl. pauser) for personer, der har det daglige ansvar for pasning af dyr i besætninger med egentligt erhvervsmæssigt husdyrhold med kvæg, svin, får, geder eller fjerkræ (bortset fra slagtekyllinger), samt et kursus af 12 timers varighed for personer, der har det daglige ansvar for pasning af dyr i mindre besætninger med får, geder eller slagtekvæg.

Arbejdsgruppens forslag om et uddannelsesforløb af 60 timers varighed tager udgangspunkt i den eksisterende landbrugsuddannelse for så vidt angår de dele af landbrugsuddannelsen, der vedrører dyrevelfærd og dyresundhed.

Den eksisterende uddannelse består af to trin, landbrugsassistent (trin 1) og landmand/jordbrugsmaskinfører (trin 2), hvor man på trin 2 specialiserer sig i enten planter, jordbrugsmaskiner eller husdyr.

De dyrevelfærds- og dyresundhedsrelaterede emner på landbrugsuddannelsen er indeholdt i faget "Husdyr", som ligger på uddannelsens trin 1 og er normeret til i alt 2 uger.

Arbejdsgruppen har vurderet, hvilke emner fra faget "Husdyr" der er relevante i forhold til den eksisterende bemyndigelse til at fastsætte bestemmelser om uddannelseskrav i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold. På denne baggrund har arbejdsgruppen sammensat et uddannelsesforløb på 60 timer (ekskl. pauser), som tager sigte på at bibringe en grundlæggende viden om dyrevelfærd og dyresundhed.

Egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold

Det foreslås, at hjemlen i landbrugslovens § 11, stk. 2, til at fastsætte regler om uddannelseskrav i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold overføres til lov om hold af dyr, da bestemmelsen mere naturligt hører hjemme under denne lovs formål, som er at sikre, at hold af dyr sker på ansvarlig vis og på en sådan måde, at hensynet til fødevarer sikkerheden, til menneskers og dyrs sundhed samt til produktionen tilgodeses.

Endvidere foreslås det i denne forbindelse, at grænserne for, hvornår man er omfattet af uddannelseskravet, skal tage udgangspunkt i antallet af dyr på stald i stedet for dyreenheder.

Efter forarbejderne til lov nr. 243 af 22. marts 2010 om ændring af lov om landbrugsejendomme forudsættes besætninger med over 15 dyreenheder at være omfattet af uddannelseskravet i lovens §

11, stk. 2. En dyreenhed er en beregningsenhed, der anvendes i miljølovgivningen til at beskrive miljøpåvirkningen ved produktion og udledning af gødning. En dyreenhed er den mængde dyr, der producerer 100 kg kvælstof (N) på årsbasis. Antallet af dyreenheder pr. dyr er derfor afhængig af dyrets art, race og vægt, og er samtidigt en dynamisk enhed.

Det er Fødevarerministeriets vurdering, at dyreenheder ikke er den mest hensigtsmæssige parameter ved fastsættelse af grænserne for, hvilke besætningsstørrelser der fremadrettet bør omfattes af uddannelseskrauet. Det skyldes bl.a., at en dyreenhed er en dynamisk enhed.

Grænserne bør derfor baseres på det konkrete antal dyr på stald pr. CHR-nr., hvorved der opnås parallelitet til anden husdyrlovgivning.

Der kan dog forekomme situationer, hvor der på samme CHR-nr. findes flere besætninger med forskellige ejere og hvor forskellige personer forestår den daglige drift. Den eller de kommende bekendtgørelser om uddannelseskrauet forventes at blive udformet således, at det i sådanne tilfælde er antallet af dyr i den enkelte besætning - og ikke det samlede antal dyr på CHR-nummeret, der er afgørende for, hvorvidt krauet om uddannelse finder anvendelse.

Det foreslås på den baggrund, at en husdyrbesætning skal være omfattet af uddannelseskrauet, hvis en eller flere af de grænser, som den af Fødevarerstyrelsen nedsatte arbejdsgruppe har anbefalet, og som fremgår af Fødevarerstyrelsens rapport "Forslag til uddannelseskrauet i forbindelse med husdyrhold" fra august 2012, er overskredet. Grænserne er fastsat således, at disse tilnærmelsesvist svarer til 15 dyreenheder.

Arbejdsgruppens indstilling indebærer, at en husdyrbesætning skal være omfattet af uddannelseskrauet (60 timer), hvis en eller flere af følgende grænser overskrides:

- Malkekvæg:
 - Køer: 12 dyr (staldpladser)
 - Opdræt: 30 dyr (staldpladser)
- Slagtekvæg:
 - Køer: 21 dyr (staldpladser)
 - Opdræt: 40 dyr (staldpladser)
- Svin:
 - Søer: 65 dyr (staldpladser)
 - Smågrise (7,2 – 30 kg): 450 dyr (staldpladser)
 - Slagtesvin: 150 dyr (staldpladser)
- Får (voksne dyr): 105 dyr (staldpladser)
- Geder (voksne dyr): 105 dyr (staldpladser)
- Fjerkræ:
 - Æglæggere + opdræt: 2.500 dyr (staldpladser)
 - Gæs: 2.000 dyr (staldpladser)
 - Ænder: 4.900 dyr (staldpladser)
 - Kalkuner: 1.200 dyr (staldpladser)

Det er forudsat, at en husdyrbesætning kun omfattes af uddannelseskravet, hvis dyreantallet overskrider grænserne inden for samme kategori af dyr (aldersgruppe). En besætning med f.eks. 75 voksne geder og 50 voksne får vil således ikke være omfattet af uddannelseskravet for erhvervs-mæssigt husdyrhold, mens en besætning med 106 geder vil kræve uddannelse.

Mindre husdyrhold

Der findes en større andel af slagtekvægs-, fåre- og gedebesætninger, der ikke vil blive omfattet af uddannelseskravet, hvis grænserne fastlægges som beskrevet ovenfor. Selvom disse typer af besætninger typisk ikke drives med egentligt erhvervmæssigt formål, finder Fødevarerministeriet, at der også i sådanne mindre dyrehold kan opstå problemer med dyresundhed og dyrevelfærd, som ville kunne forebygges med en vis basisviden.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om uddannelseskrav udvides, så ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri ligeledes kan fastsætte regler om uddannelseskrav for mindre besætninger. Det foreslås, at kravet indtil videre kommer til at omfatte personer, der forestår den daglige drift af mindre besætninger med får, geder eller slagtekvæg. Arbejdsgruppen har foreslået følgende grænser i forhold til uddannelseskravet (kursus på 12 timer):

- Slagtekvæg:
 - Køer: 10 køer (staldpladser)
 - Opdræt: 10 dyr (staldpladser)
- Får (voksne dyr): 10 dyr (staldpladser)
- Geder (voksne dyr): 10 dyr (staldpladser)

Det er hensigten, at kursuskravet skal gælde den person, der har det daglige ansvar for driften af en besætning, der - uden at overskride grænserne for egentlig erhvervmæssigt husdyrhold - overskrider en eller flere af de nævnte grænser.

2.2. Gruppevis levering af slagtesvin

2.2.1. Gældende ret

Efter ønske fra erhvervet gjorde Fødevarestyrelsen det i 2011 muligt at transportere slagtesvin direkte fra en svinebesætning i Danmark til et slagteri i Danmark, uden at svinene var øremærket eller skinketatoveret (gruppevis levering af slagtesvin). Muligheden blev skabt ved en ændring af Fødevarestyrelsens bekendtgørelse om mærkning, registrering og flytning af kvæg, svin, får eller geder (mærkningsbekendtgørelsen).

Gruppevis levering af slagtesvin er en undtagelse fra det almindelige krav om mærkning af svin. Den afgørende forudsætning for at foretage gruppevis levering af slagtesvin er, at besætningsejer kan dokumentere, at det enkelte svins sporbarhed og identitet er sikret ved tilknytning til en gruppe af svin, og at identitet og sporbarhed er opretholdt hele vejen fra fødselsbesætning til opskæring på slagteri. Betingelserne for gruppevis levering af slagtesvin er nærmere fastsat i mærkningsbekendtgørelsen. Kravet til besætningsejer om, at det enkelte svin skal kunne spores tilbage til oprindelsesbesætningen, er i vidt omfang et funktionskrav. At kravet er et funktionskrav betyder, at der ikke er fastsat detaljerede regler for, hvordan besætningsejer skal opfylde kravet. Det er i stedet overladt til besætningsejer selv at bestemme, hvordan sporbarheden tilbage til oprindelsesbesætningen rent praktisk kan sikres og dokumenteres. Mærkningsbekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i § 4 i lov om hold af dyr, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om mærkning af dyr. Ansvar for at dyrene mærkes korrekt ligger hos den, der holder dyr, hvilket i praksis vil sige besætningse-

jer. Der er derfor ikke hjemmel til at rette mærkningsbekendtgørelsens krav mod transportøren. Som reglerne om gruppevis levering er i dag, må besætningsejer derfor ved aftale binde transportøren til at overholde kravene til gruppevis levering i forbindelse med transporten.

2.2.2. Lovforslagets indhold

Erfaringerne med gruppevis levering af slagtesvin har vist, at der er behov for, at Fødevarestyrelsen kan stille specifikke krav til sikring af sporbarhed og identifikation ved tilknytning til en gruppe. Det er endvidere opfattelsen, at det vil være hensigtsmæssigt, om de krav, der gælder under transporten, også kan rettes direkte mod transportøren.

Det foreslås derfor, at der i lov om hold af dyr indsættes en ny bestemmelse, som giver ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri bemyndigelse til at fastsætte regler om gruppevis levering af slagtesvin. Det foreslås tillige, at der i reglerne kan stilles krav til besætningsejer, transportør og slagteri. Med den foreslåede ændring styrkes hjemmelsgrundlaget for ordningen og dermed Fødevarestyrelsens muligheder for at præcisere kravene til gruppevis levering af slagtesvin.

Der vil efter forslaget kunne stilles krav om forudgående godkendelse af enhver besætningsejer eller transportør, der leverer og transporterer svin, der skal indgå i gruppevis levering af slagtesvin. I den forbindelse vil det f.eks. kunne kræves, at besætningsejer skal dokumentere, at alle svin i besætningen kommer fra samme oprindelsesbesætning. Kravet om forudgående godkendelse vil medvirke til at sikre, at reglerne om gruppevis levering af slagtesvin overholdes.

Med forslaget skabes mulighed for at stille specifikke krav og for at meddele påbud om specifikke foranstaltninger. Ved at ændre funktionskrav til specifikke krav sikres det, at Fødevarestyrelsen undgår at bruge uforholdsmæssige, administrative ressourcer på at efterprøve sporbarheden under forløbet og tilrettelæggelsen af en given levering.

Endelig vil det med forslaget være muligt at fastsætte krav, der retter sig direkte til transportøren, ligesom det vil blive muligt at rette sanktioner mod transportøren.

2.3. Obligatorisk digital indberetning og kommunikation ved eksport af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v.

2.3.1. Gældende ret

EU-lovgivningen stiller krav om veterinærkontrol af husdyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. før udførsel til et andet land. Kravene er begrundet i hensyn til sporbarhed og i hensyn til kontrol af dyrs sundhed. Reglerne om udførsel af dyr findes i Fødevarestyrelsens bekendtgørelse om veterinærkontrol ved indførsel og udførsel af levende dyr. Reglerne om udførsel af sæd, embryoner, oocytter m.v. findes i Fødevarestyrelsens bekendtgørelse om veterinærkontrol ved udførsel af avlsmateriale og animalske nonfood produkter m.v. En række oplysninger om eksporten skal anmeldes skriftligt før udførsel fra Danmark. Det har siden marts 2011 været en frivillig mulighed at foretage indberetning digitalt på Fødevarestyrelsens Eksportportal.

2.3.2. Lovforslagets indhold

Af regeringsgrundlaget fremgår, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal foregå digitalt inden udgangen af 2015. For at smidiggøre overgangen til digital kommunikation er det tidligere blevet vedtaget gradvist at indføre obligatorisk digital kommunikation for

virksomheder og borgere og det offentlige på udvalgte områder og i takt med, at de juridiske og tekniske forudsætninger er kommet på plads. Folketinget har således ved lov nr.1272 af 16. december 2009 om ændring af lov om Danmarks Statistik og forskellige andre love, og ved lov nr. 341 af 27. april 2011 om ændring af årsregnskabsloven og forskellige andre love (Obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og det offentlige, skattefritagelse af Fornyelsesfondens garantiordning m.v.), skabt hjemmel til indførsel af obligatorisk digital kommunikation mellem virksomheder og Fødevarerministeriet i forbindelse med indberetninger til det Centrale Husdyrbrugsregister (CHR).

I marts 2011 åbnede Fødevarestyrelsen Eksportportalen, hvor eksportører af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. kan anmelde de nødvendige oplysninger forud for eksport. På Eksportportalen kan eksportører af levende dyr også se, hvornår Fødevarestyrelsen har ledige tider til at foretage kontrol af dyrenes sundhed og transportegnethed, og transportørerne kan booke tid til kontrol på Eksportportalen. Når eksportoplysninger først er indberettet til Eksportportalen, overføres oplysningerne automatisk til CHR, og dermed bliver vejen til de nødvendige certifikater kortere og uden administrativt dobbeltarbejde.

Det vurderes nu, at kommunikation i forbindelse med indberetning af oplysninger ved eksport af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. er et område, der er modent til at overgå til obligatorisk digital kommunikation. Dette vil bidrage til grundlaget for en mere effektiv opgavevaretagelse og størst mulig ressourceudnyttelse i den offentlige sektor.

Det foreslås, at der skabes hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at oplysninger om udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. skal indberettes digitalt, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne. Oplysninger, der er omfattet af indberetningspligten, vil herefter ikke længere kunne indberettes eller sendes på papir. De sanktioner, der i dag er knyttet til manglende indberetning eller indsendelse, vil også finde anvendelse ved manglende digital indberetning eller indsendelse.

Med virksomheder menes alle juridiske enheder, der er erhvervsdrivende, eller arbejdsgivere, uanset om de er fysiske eller juridiske personer. Fysiske personer vil blive omfattet af pligten til at kommunikere digitalt ved enhver udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v., som er omfattet af Fødevarestyrelsens bekendtgørelse om veterinærkontrol ved ind- og udførsel af levende dyr, eller af Fødevarestyrelsens bekendtgørelse om veterinærkontrol ved udførsel af avlsmateriale og animalske nonfood produkter m.v.

Forslaget indebærer, at oplysninger m.v. ikke kan anses for modtaget hos myndigheden, hvis de indgives på anden måde end på den digitale måde, som foreskrives i bekendtgørelser, der udstedes i medfør af lovforslaget. Hvis oplysninger m.v. indsendes i strid hermed, f.eks. pr. brev, følger det dog af den almindelige vejledningspligt, at myndigheden skal vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde.

Der vil i bekendtgørelsen kunne fastsættes overgangsregler, og der vil kunne fastsættes regler om, at ministeren kan undtage en virksomhed fra digital kommunikation, når særlige omstændigheder taler for det. Undtagelsesmuligheden tænkes især anvendt for den mindre gruppe af erhvervsdrivende eller private, som ikke er i besiddelse af digitale kompetencer, fordi de ikke tidligere har anvendt it, hverken i virksomheden eller privat, og som ikke har mulighed for at lade andre varetage den digitale indberetning. Undtagelsesmuligheden er tænkt at have en meget begrænset rækkevidde.

Forslaget giver ministeren mulighed for at stille krav om, at virksomheden skal anvende bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur. Det forventes, at bemyndigelsen vil blive brugt til at stille krav om indberetning og kommunikation via Fødevarerstyrelsens Eksportportal.

Endelig giver forslaget ministeren mulighed for at fastsætte regler om, at dokumenter i forbindelse med indberetninger af oplysninger om udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. kan udstedes uden underskrift, og det slås fast, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Tilsvarende bestemmelser er indsat i lovens § 6, stk. 5 og 7, ved lov nr. 341 af 27. april 2011. Der henvises i bemærkningerne til lovforslaget, L 139, pkt. 5.4, til en udtalelse fra Folketingets Ombudsmand om spørgsmål vedrørende underskriftskrav i forbindelse med forvaltningsmyndigheders udgående breve. Ombudsmanden har bl.a. peget på, at retssikkerhedsmæssige, bevismæssige og ordensmæssige hensyn indebærer, at en forvaltningsmyndigheds udgående fysiske papirbreve skal være forsynet med en personlig underskrift. Det er ombudsmandens opfattelse, at kravet beror på en retssædvane, der gælder med lovkraft, hvilket indebærer, at det kræver hjemmel at fravige den. Den omhandlede udtalelse vedrørte en forvaltningsmyndigheds udgående breve i afgørelsessager, og angik alene spørgsmålet om, hvordan fysiske papirbreve skal underskrives. De samme hensyn og krav gælder ifølge ombudsmanden i relation til breve, der f.eks. sendes pr. mail, men ombudsmanden har ikke taget stilling til, hvordan en rent digital løsning mere præcist kan udformes.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bestemmelse, der indeholder hjemmel til at fravige underskriftskravet i forbindelse med digital kommunikation om udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. Det er en forudsætning, at de relevante teknologiske løsninger, der skal erstatte den personlige underskrift, tilgodeser de hensyn, der ligger bag underskriftskravet.

Efter forslaget anses en meddelelse for at være kommet frem til adressaten for meddelelsen, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, dvs. fra det tidspunkt, hvor adressaten har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet af meddelelsen. Det er således uden betydning, om eller hvornår adressaten gør sig bekendt med indholdet af meddelelsen. En meddelelse vil normalt være tilgængelig for en myndighed på det tidspunkt, hvor myndigheden kan behandle eller læse meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

Kan modtagelsestidspunktet for en digital meddelelse ikke fastlægges som følge af problemer med myndighedens it-system eller andre lignende problemer, må meddelelsen anses for at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen blev afsendt, hvis der kan fremskaffes pålidelige oplysninger om afsendelsestidspunktet. Det vil således ikke komme virksomheden til skade, at indberetningen m.v. modtages efter fristens udløb, hvis dette skyldes systemnedbrud hos myndigheden.

2.4. Selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af selvdøde og aflivede produktionsdyr

2.4.1. Gældende ret

Efter § 44 i lov om hold af dyr skal selvdøde og aflivede dyr, som ikke er egnet til eller ikke agtes anvendt til menneskeføde, behandles på en måde, der hindrer spredning af smitstoffer og andre skadelige stoffer. Besætningsejeren har derfor i vidt omfang pligt til at få afhentet døde produktionsdyr (klovbærende dyr, dyr af hesteslægten, pelsdyr og fjerkræ) til destruktion på et godkendt forarbejdningsanlæg eller til anden bortskaffelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning

(EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (biproduktforordning). I praksis betyder reglerne, at selvdøde og aflivede dyr, som ikke er egnet til eller ikke agtes anvendt til menneskeføde, bliver bortskaffet på et forarbejdningsanlæg, der er godkendt efter biproduktforordningen.

Efter de nævnte regler er der en umiddelbar handlepligt for besætningsejer til at bortskaffe de døde dyr. Handlepligten er således ikke betinget af, at veterinærmyndighederne først har meddelt besætningsejer et påbud.

2.4.2. Lovforslagets indhold

Under den finansielle krise har en række besætningsejere fået problemer med at betale forarbejdningsanlægget, som afhenter og bortskaffer deres døde dyr. I praksis er forarbejdningsanlægget DAKA, der p.t. er det eneste forarbejdningsanlæg i Danmark, der modtager døde dyr som svin og kvæg. Som følge af betalingsproblemerne har DAKA nægtet at afhente besætningens døde dyr, hvis besætningsejeren ikke forudgående har indgået en afdragsordning. Det har besætningsejeren i nogle situationer enten ikke kunnet eller ønsket.

Der er væsentlige offentlige og erhvervsmæssige interesser i at forhindre, at der opstår risiko for smittespredning, og det foreslås derfor, at der skabes hjemmel til, at fødevareministeren under særlige omstændigheder kan lade døde produktionsdyr afhente og destruere for besætningsejers regning.

Med forslaget skabes der hjemmel til, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan foretage selvhjælpshandlinger ved afhentning og destruktion af selvdøde og aflivede produktionsdyr. Essensen i begrebet selvhjælpshandling er, at en offentlig myndighed enten selv udfører eller lader andre udføre en handling, som en privat borger eller virksomhed har pligt til at udføre. Efter forslaget kan ministeren lade døde produktionsdyr afhente til destruktion og for besætningsejers regning, når det er konstateret, at besætningsejer ikke selv kan eller vil overholde lovgivningens krav om at bortskaffe de døde dyr. Besætningsejers handlepligt bliver derved omdannet til en pligt til at refundere tilsynsmyndighedens udgifter til bortskaffelse på forarbejdningsanlæg.

Beføjelsen til at lade døde produktionsdyr afhente og destruere for besætningsejers regning vil kunne anvendes i forskellige situationer. Bestemmelsen har især sigte på situationer, hvor besætningsejers økonomiske forhold er til hinder for, at døde produktionsdyr bortskaffes i overensstemmelse med reglerne i biproduktforordningen. Situationen kan være den, at det godkendte forarbejdningsanlæg nægter at afhente døde dyr hos besætningsejer, fordi besætningsejer er i restance for tidligere afhentninger. Som en konsekvens heraf foreslås det tillige, at ministeren får hjemmel til at pålægge virksomheder, der forarbejder døde dyr, at foretage indberetning til Fødevareministeriet, når forarbejdningsanlægget afviser at afhente døde produktionsdyr. Ved indberetningen vil virksomheden skulle identificere besætningsejer ved oplysning om besætningens CHR-nr. Forslaget om indberetningspligt for virksomheden er begrundet i, at tilsynsmyndigheden får mere sikkerhed for at få kendskab til de situationer, hvor et forarbejdningsanlæg afviser at afhente døde produktionsdyr. Fødevarestyrelsen kan dog også blive opmærksom på uafhentede døde dyr i forbindelse med kontrolbesøg eller hvor f.eks. en nabo gør Fødevarestyrelsen opmærksom på, at en besætningsejer har døde dyr liggende.

Iværksættelse af en selvhjælpshandling forudsætter lovhjemmel, når handlingen ikke gennemføres på grundlag af en dom. Da formålet bag reglerne om bortskaffelse af døde dyr er at hindre spredning af smitte og uønskede stoffer foreslås det, at fødevareministeren gives mulighed for at foretage selvhjælpshandlinger uden at afvente en forudgående dom.

2.5. Hjemmel til at føre tilsyn med personer, der yder dyrlæger bistand

2.5.1 Gældende ret

Det følger af § 2 i lov om dyrlæger, at en række handlinger er forbeholdt dyrlæger, herunder at tage andres dyr under behandling for en sygdom, til hvis behandling der kræves veterinær indsigt, og at tage dyr under behandling under anvendelse af receptpligtige lægemidler.

Efter § 4, stk. 1, i lov om dyrlæger kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning, hvis behovet for dyrlægehjælp ikke kan dækkes af dyrlæger.

Derudover følger det af § 4, stk. 2, i lov om dyrlæger, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at personer, der ikke er uddannet som dyrlæge, kan yde dyrlæger bistand under disses udøvelse af dyrlægegerning, der omfattes af bestemmelserne i lovens § 2, stk. 1, nr. 2-6.

Denne bemyndigelse er bl.a. udmøntet i bekendtgørelse nr. 1167 af 4. oktober 2007 om autorisation af veterinære teknikere og i bekendtgørelse nr. 371 af 28. april 2011 om autorisation af veterinær-sygeplejersker m.v.

Dyrlæger er i medfør af § 32 i lov om dyrlæger undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri og skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet.

I dag indeholder lov om dyrlæger imidlertid ingen hjemmel til, at der kan føres tilsyn med de personer, der enten i medfør af § 4, stk. 1, har fået tilladelse til at bistå dyrlæger eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, yder dyrlæger bistand.

2.5.2 Lovforslagets indhold

Det er Fødevareministeriets opfattelse, at det vil være hensigtsmæssigt, at der kan føres tilsyn med de personer, der enten i medfør af § 4, stk. 1, har fået tilladelse til at bistå dyrlæger eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, yder dyrlæger bistand.

Der er tale om personer, som på trods af udgangspunktet om, at visse handlinger er forbeholdt dyrlæger, har adgang til at bistå dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning. Disse bør derfor på samme måde som dyrlæger være undergivet offentligt tilsyn.

Det foreslås derfor, at der i lov om dyrlæger indsættes en bestemmelse om, at disse personer er undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, samt at de efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige.

Forslaget om hjemmel til at foretage selvhjælpshandlinger ved afhentning af døde dyr kan dog medføre mindre konsekvenser i tilfælde af, at der vil være fordringer, som Skat må afskrive som uerholdelige.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om bemyndigelse til ministeren til at fastsætte regler om gruppevis levering af slagtesvin kan indirekte få positive administrative konsekvenser for staten. Fødevarestyrelsen vil kunne påbyde specifikke foranstaltninger og vil dermed undgå at skulle efterprøve sporbarhed og identifikation i den konkrete tilrettelæggelse af en given levering.

Forslaget om obligatorisk digital indberetning og kommunikation forventes på sigt at medføre lettelser i statens administration i forbindelse med veterinærkontrol ved udførsel af dyr.

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at indebære økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

For så vidt angår den del af lovforslaget, der omhandler uddannelseskraft til personer, der forestår den daglige drift af erhvervsmæssigt husdyrhold, er der tale om overførsel af en eksisterende bemyndigelse fra lov om landbrugsejendomme til lov om hold af dyr. Denne del af lovforslaget medfører således ikke nye økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen til at fastsætte regler om uddannelseskraft, således at der også kan fastsættes regler om kursuskrav til personer, der forestår den daglige drift af mindre husdyrhold med slagtekvæg, får og geder, skønnes at ville indebære følgende økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, når bemyndigelsen udmøntes.

Det vurderes, at ca. 425 personer årligt vil blive omfattet af kursuskravet. De direkte udgifter i forbindelse med kurset, det vil sige udgifter til undervisning, transport og fortæring, forventes at udgøre ca. 3.500 kr. pr. person, hvorfor de samlede udgifter for erhvervet vurderes maksimalt at udgøre ca. 1,5 mio. kr. årligt.

Dertil kommer administrative konsekvenser i form af tidsforbrug i forbindelse med kursusdeltagelse. Dette skønnes ikke at overstige 10.000 timer årligt.

Forslaget om obligatorisk digital indberetning og kommunikation forventes at få positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet forslaget fører til en økonomisk besparelse på de gebyrer, som eksportørerne skal betale for veterinær kontrol i forbindelse med udførsel af dyr.

De øvrige forslag forventes ikke at få økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

[Lovforslaget har været forelagt Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsreguleringen, som har vurderet.....]

7. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget om gruppevis levering af slagtesvin indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Hvad angår lovforslaget om obligatorisk digital indberetning og kommunikation bemærkes, at det følger af det EU-retlige effektivitetsprincip, at medlemsstaterne ikke i den nationale lovgivning må fastsætte regler, der gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der følger af EU-retten. Den overvejende del af eksportører af levende dyr benytter allerede i dag digital indberetning på frivillig basis, og det er vurderingen, at det ikke er i strid med effektivitetsprincippet at indføre hjemmel for at gennemføre tvungen digital kommunikation på området.

Lovforslaget om hjemmel til at foretage selvhjælpshandlinger ved afhentning af døde dyr forventes at give den registrerede en dårligere retsstilling end efter persondataloven, men vurderes at ligge inden for rammerne af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesdirektivet).

10. Høring

Udkast til lovforslaget har været i høring hos følgende organisationer m.v.:

.....

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner		For staten må mindre udgifter påregnes mht. selvhjælpshandlinger ved afhentning af døde dyr For kommuner og regioner: Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om obligatorisk digital indberetning forventes på sigt at medføre lettelser i statens administration ved veterinærkontrol ved udførsel af dyr	Ingen

	For kommuner og regioner: Ingen	
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om obligatorisk digital indberetning forventes at få positive erhvervsøkonomiske konsekvenser for erhvervslivet i form af besparelser på gebyrer for veterinærkontrol ved udførsel af dyr Forslaget forventes ikke at få administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet	Den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen til at fastsætte regler om uddannelseskra­v skønnes at indebære udgifter for erhvervet på ca. 1,5 mio. kr. årligt. Dertil kommer administrative konsekvenser i form af tidsforbrug i forbindelse med kursus­deltagelse. Dette skønne ikke at overstige 10.000 timer årligt
Miljømæssige konsekvenser	Bedre sikring mod smittestoffer fra døde dyr	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Påbud om indberetning efter den foreslåede § 45, stk. 2, vurderes at give den registrerede en dårligere rets­stilling end efter person­databeskyttelsesloven, men vurderes at være i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om hold af dyr

Til nr. 1.

Med den foreslåede bestemmelse overføres den eksisterende bemyndigelse for ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri til at fastsætte regler om uddannelseskra­v i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold fra lov om landbrugsejendomme til lov om hold af dyr.

Samtidig foreslås bemyndigelsen udvidet, så der med hjemmel i den foreslåede § 3 a, stk. 3, endvidere kan fastsættes regler om kursuskrav til personer, der forestår den daglige drift af mindre husdyrhold med slagtekvæg, får og geder.

Der er allerede fastsat uddannelseskra­v for så vidt angår hold af visse dyr (slagtekyllinger, fjervildt, strudsefugle, hjortedyr, mink og ræve). Det forudsættes, at disse uddannelseskra­v opretholdes.

For så vidt angår erhvervsmæssigt husdyrhold er det i første omgang hensigten at anvende bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler om uddannelseskra­v til personer, der forestår den daglige drift af besætninger med svin, kvæg, får, geder eller fjerkræ (bortset fra slagtekyllinger).

På længere sigt vil bemyndigelsen dog også kunne anvendes til administrativt at fastsætte regler om uddannelseskra­v til personer, der forestår den daglige drift af erhvervsmæssigt hold af andre husdyr, hvis udviklingen inden for landbrugserhvervet måtte vise et behov herfor.

Uddannelseskra­vet og kursuskravet skal gælde den person, der forestår den daglige drift af besætningen.

Dog forudsættes det, at personer, der har gennemført en godkendt erhvervsuddannelse som dyrepas­serassistent eller landbrugsassistent eller en uddannelse, der kan sidestilles hermed, undtages fra uddannelseskra­vet og kursuskravet, og at personer, der opfylder uddannelseskra­vet for erhvervs­mæssigt dyrehold, undtages fra kursuskravet.

Derudover skal personer, der kan dokumentere, at de i en sammenhængende periode på 2 år inden for de sidste 10 år forud for de kommende reglers ikrafttræden har forestået driften af en husdyrbe­setning med et dyreantal svarende til eller større end 15 dyreenheder, fritages for uddannelseskra­vet. På samme måde skal personer, der kan dokumentere, at de i en sammenhængende periode på 2 år inden for de sidste 10 år forud for de kommende reglers ikrafttræden har haft det daglige ansvar for driften af en husdyrbesætning med mere end 10 får, geder eller slagtekvæg, fritages for kursus­kravet. Den nævnte erfaring skal vedrøre samme dyreart, som vedkommende skal have ansvaret for.

Uddannelseskra­vets overordnede formål er at sikre, at den person, der har ansvaret for den daglige drift af et erhvervs­mæssigt dyrehold har tilstrækkelig viden om forebyggelse og håndtering af de dyrevelfærdsproblemer og dyresundhedsproblemer, der kan opstå i en besætning med landbrugsdyr. Uddannelsen forventes at bestå af et forløb af 60 timers varighed (ekskl. pauser) inden for de emner, som Fødevarerstyrelsens arbejdsgruppe har anbefalet i rapporten "Forslag til uddannelseskra­v i forbindelse med husdyrhold" fra august 2012, herunder emnerne gældende lovgivning, den offentlige kontrol, dyrenes biologi og produktionscyklus, adfærd, velfærd, fodring, pasning, sundhed og smitte­beskyttelse.

Formålet med kursuskravet er at sikre et vist minimum af viden om dyrevelfærdsproblemer og dy­resundhedsproblemer. Kursuskravet forventes udmøntet som et kursus af 12 timers varighed inden for de af arbejdsgruppen anbefalede emner, herunder gældende lovgivning, dyrevelfærd, fodring og pasning, adfærd, syge og tilskadekomne dyr og smittebeskyttelse.

Uddannelsen og kurset forventes at kunne udbydes af landbrugsskoler eller brancheorganisationer, og undervisningen skal forestås af en dyrlæge, agronom eller en anden person med relevant faglig kandidatuddannelse. Desuden skal det være muligt, at uddannelsen og kurset kan forestås af en per­son, der er tilknyttet en landbrugsskole som underviser, og som følge deraf opfylder kvalifikations­kravene som underviser på erhvervsuddannelser, jf. §§ 10-12 i Ministeriet for Børn og Undervis­nings bekendtgørelse nr. 1514 af 15. december 2010 om erhvervsuddannelser.

Det forudsættes, at der vil blive stillet krav om uddannelses- og kursusbevis og, at såvel uddannel­sen som kurset bliver selvbetalte.

Det forudsættes endvidere, at der i den administrative regulering vil blive fastsat nærmere regler om myndighedernes adgang til at kontrollere, at kravet om uddannelse eller kursus overholdes. Denne kontrol forventes at finde sted i forbindelse med den eksisterende dyrevelfærdskontrol i landbrugs­besætninger, og manglende overholdelse af kravet om uddannelse eller kursus forventes at kunne straffes med bøde.

Det forudsættes endelig, at uddannelseskra­vet alene skal gælde fremadrettet, dvs. kun for personer, der overtager ansvaret for driften af en husdyrbesætning efter den dato, hvor uddannelseskra­vet træder i kraft.

Til nr. 2.

Bestemmelsen i forslaget til ny § 4 a indebærer, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan stille præcise krav til enhver, der ønsker at indgå i gruppevis levering af slagtesvin.

Der vil med bestemmelsen være en hjemmel til at stille krav om forudgående godkendelse af den besætningsejer eller transportør, der ønsker at indgå i ordningen. I forbindelse med godkendelse af transportøren vil der kunne stilles krav om dokumentation for, at de køretøjer, der skal anvendes, er indrettet på en måde, der sikrer adskillelse af forskellige grupper af svin. Det vil også være muligt at stille krav om udstyr i bilen, der kan sikre dokumentation for, at transporten efter afgang fra en besætning er sket uden ophold før ankomst til slagteriet. Kravene skal sikre, at gruppeidentiteten bevarer intakt under hele transporten.

Ordningen er i dag for en del baseret på funktionskrav, der lader det være op til besætningsejer selv at bestemme, hvordan f.eks. kravet om, at alle svin kan spores tilbage til samme oprindelsesbesætning, skal dokumenteres. Hvis der i en besætning på et tidspunkt har været svin fra forskellige oprindelsesbesætninger, kan det ikke udelukkes, at besætningsejer - ved erklæringer fra embedsdyrlægen - kan dokumentere, at svinene senere er adskilt, og at alle svin i besætningen herefter stammer fra samme oprindelsesbesætning. Omend en sådan dokumentation er teknisk mulig, er den administrativ tung og ressourcekrævende for Fødevarestyrelsen. Med den foreslåede hjemmel vil der blive stillet skærpede krav til dokumentationen, og det vil således ikke længere være muligt at anvende den førnævnte form for dokumentation.

Om den foreslåede bemyndigelse til fødevarerministeren henvises i øvrigt til pkt. 2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3.

Bestemmelserne i forslaget til ny § 37, stk. 2 og 3, indebærer, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om pligt til at anvende digital kommunikation ved indberetning af oplysninger om udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. og regler om anvendelse af bestemte it-systemer m.m.

Det har siden marts 2011 været muligt at indberette oplysninger om udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. på Eksportportalen via URL-adressen <http://eksport.foedevarestyrelsen.dk/>. Det er desuden muligt at indtelefonere oplysninger eller indsende dem med post eller e-mail til Fødevarestyrelsen. I dag anvendes Eksportportalen på frivillig basis ved ca. 50 pct. af alle eksporter. Fødevarestyrelsen arbejder løbende med at lette adgangen til at foretage indberetning via Eksportportalen, og en række forbedringer er planlagt implementeret i foråret 2013. Fødevarestyrelsen forventer, at den frivillige anvendelse af Eksportportalen herefter vil stige til over 80 pct. Det er tanken, at den digitale indberetning og kommunikation først skal gøres obligatorisk, når de planlagte forbedringer er implementeret.

Med den foreslåede udformning af stk. 2 er det muligt på bekendtgørelsesniveau at fastsætte overgangsregler og regler om undtagelse fra kravet om digital kommunikation, når særlige omstændigheder taler for det. Det vil tillige være muligt konkret og efter ansøgning at meddele dispensation fra kravet om digital kommunikation. Dispensation vil kun blive givet undtagelsesvist. For en nærmere gennemgang af fritagelsesmulighederne henvises til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger.

Forslagets § 37, stk. 4, der bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om, at elektroniske dokumenter kan udstedes uden personlig underskrift, svarer til bestemmelsen i lovens § 6, stk. 5. Forslagets § 37, stk. 5, der fastslår, at en elektronisk meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen, er enslydende med bestemmelsen i lovens § 6, stk. 7.

For en nærmere gennemgang af fravigelse af kravet om udstedelse af dokumenter uden underskrift og betydningen af fremkomsttidspunktet henvises til pkt. 2.3. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Til nr. 4.

Med den foreslåede bestemmelse gives fødevareministeren mulighed for at foretage selvhjælps-handlinger ved afhentning og destruktion af selvdøde og aflivede produktionsdyr, dvs. klovbærende dyr, dyr af hesteslægten, pelsdyr og fjerkræ, uden forudgående dom. En selvhjælpshandling er et fysisk indgreb i en virksomheds eller en enkeltpersons ret til at disponere over sin ejendom, og er dermed et meget indgribende administrativt håndhævelsesskridt.

Der er i forslaget knyttet nogle objektive betingelser til iværksættelse af den foreslåede selvhjælps-handling. Det er således en betingelse, at besætningsejer forudgående har modtaget et påbud om at lade dyrene bringe til destruktion, at der i påbuddet er angivet en frist, og at de omhandlede dyr ikke er bragt til destruktion inden fristens udløb. Ved at stille krav om, at besætningsejer skal have modtaget et påbud om at lade dyrene bringe til destruktion, skabes der sikkerhed for, at selvhjælpsforanstaltninger først iværksættes, når det står klart, at besætningsejer ikke selv kan eller vil opfylde pligten til at bortskaffe de døde dyr efter gældende regler.

Forud for iværksættelse af selvhjælpshandlingen skal forvaltningsmyndigheden tillige sikre, at det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip er iagttaget. Det indebærer, at myndigheden skal foretage et konkret skøn over situationen, herunder vurdere den abstrakte og den konkrete fare. I vurderingen vil kunne inddrages elementer som ejendommens beliggenhed, antal og art af døde dyr, den dyresundhedsmæssige situation i landet m.m.

Selvhjælpshandlingen vil ske under iagttagelse af bestemmelserne i retssikkerhedsloven.

Den forvaltningsmyndighed, der iværksætter selvhjælpshandlingen, vil umiddelbart skulle betale forarbejdningsanlægget for afhentning og destruktion, men vil herefter have et pengekrav, der kan inddrives hos besætningsejer efter reglerne i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Bestemmelsen i forslagens stk. 2 giver ministeren mulighed for at pålægge virksomheder, der er autoriseret til forarbejdning af døde dyr, at foretage indberetning til Fødevareministeriet, når virksomheden afviser at afhente døde dyr hos en besætningsejer. Forslaget tager sigte på den situation, hvor forarbejdningsanlægget afviser at hente dyrene pga. forventning om, at besætningsejer vil misligholde sin betalingsforpligtelse over for destruktionsanlægget.

Videregivelse af oplysninger om fysiske personers betalingsevne er omfattet af persondataloven, og lovligheden af videregivelse vil efter bestemmelserne i loven bero på en konkret vurdering. Der er med lovforslaget lagt op til, at ministeren til enhver tid og generelt kan pålægge de omfattede virksomheder at foretage indberetning, når en fysisk persons dårlige betalingsevne medfører, at døde dyr ikke afhentes. Forslagets stk. 2 giver derfor den registrerede besætningsejer en dårligere retsstilling end efter persondatalovens regler. Det er tilsigtet, idet myndighederne alene er sikret viden om situationen, hvis de omhandlede virksomheder pålægges en generel indberetningspligt.

Det er Fødevarerministeriets vurdering, at bestemmelsen i forslagets stk. 2 er forenelig med databeskyttelsesdirektivets artikel 7, litra e, idet videregivelsen sker af hensyn til en samfundsmæssig interesse i, at døde dyr håndteres i overensstemmelse med gældende regler, der varetager hensyn til bl.a. smittespredning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4. i de almindelige bemærkninger i lovforslaget.

Til nr. 5.

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af, at Fællesskabet er erstattet af Unionen. Forslaget vil ikke medføre nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at reglerne om gruppevis levering af slagtesvin fremover vil blive udstedt med hjemmel i lovforslagets § 4 a.

Til nr. 7.

Med den foreslåede ændring vil det være muligt at strafforfølge den virksomhed, der ikke efterkommer et påbud om indberetning, jf. forslagets § 1, nr. 3, om forslag til § 45 a, stk. 2.

Til § 2

Lov om landbrugsejendomme

Til nr. 1.

Med den foreslåede bestemmelse ophæves § 11, stk. 2, i lov om landbrugsejendomme, idet bemyndigelsen til at fastsætte bestemmelser om uddannelseskrav i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold overføres til lov om hold af dyr. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, og til bemærkningerne til § 1, nr. 1.

Til § 3

Lov om dyrlæger

Til nr. 1.

Det foreslås, at der i lov om dyrlæger indsættes en bestemmelse om, at personer, der i medfør af § 4, stk. 1, i lov om dyrlæger har fået tilladelse til at bistå dyrlæger, og personer, der i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, i lov om dyrlæger yder dyrlæger bistand, er undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en bestemmelse om, at de nævnte personer efter anmodning fra tilsynsmyndigheden skal give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet.

Til nr. 2.

Ændringen er en konsekvensrettelse som følge af, at Fællesskabet er erstattet af Unionen. Forslaget vil ikke medføre nogen materiel ændring af bestemmelsen.

Til nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvensændring som følge af forslaget § 3, nr. 1. Med den foreslåede ændring vil det være muligt at strafforfølge personer, der bistår dyrlæger, og som efter forslaget i § 3, nr. 1, foreslås undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, for at undlade at meddele oplysninger, som har betydning for tilsynet.

Til §§ 4 og 5

Ikrafttræden m.v.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juni 2013.

Lovforslagets § 5 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at § 1 og § 3, ændringerne i lov om hold af dyr og lov om dyrlæger, vil kunne sættes helt eller delvist i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 814 af 14. juli 2012, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 3 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om uddannelseskraft til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskraft til andre personer end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark.</p>	
	<p>1. I § 3 a indsættes som <i>stk. 3</i>:</p> <p>»<i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskraft til personer, der forestår den daglige drift af landbrugsmæssigt hold af husdyr, og som ikke er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1.«</p>
<p>§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om registrering og mærkning af dyr. Reglerne kan indeholde krav om, at en bestemt mærkning eller dokumentation skal anvendes.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af mærker, der bringes på markedet som egnet til opfyldelse af krav om mærkning fastsat i medfør af stk. 1, 2. pkt. Reglerne kan indeholde bestemmelser om, at mærket skal være godkendt, før det udleveres til isættelse i dyret.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan påbyde producenten eller enhver, der har bragt mærker i omsætning, der ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af stk. 2, at tilbagekalde mærkerne fra de besætninger, hvor mærkerne er anvendt.</p>	

	<p>2. Efter § 4 indsættes:</p> <p>»§ 4 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om gruppevis levering af slagtesvin, hvor slagtesvin transporteres fra en svinebesætning i Danmark til et slagteri i Danmark uden at være mærket efter regler fastsat i medfør af § 4, stk. 1. Der kan i reglerne fastsættes krav til besætningsejer, transportør og slagteri.«</p>
<p>§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om indførsel og udførsel af dyr, dele heraf eller animalske fødevarer, sæd, oocytter, embryoner af dyr samt gødning, høg, halm, dyrefoder og andre produkter og genstande, hvormed sygdomme og zoonotiske smitstoffer kan spredes.</p>	
	<p>3. I § 37 indsættes som <i>stk. 2-5</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at oplysninger om udførsel af levende dyr, sæd, embryoner, oocytter m.v. efter regler fastsat i medfør af stk. 1, skal indberettes digitalt, og at kommunikation i forbindelse hermed skal foregå digitalt mellem ministeren og virksomhederne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital indberetning og digital kommunikation, jf. stk. 2, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ministeren kan fastsætte regler om, at ministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, kan udstede dokumenter i forbindelse med de indberetninger, som er nævnt i stk. 2, uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.</p> <p><i>Stk. 5.</i> En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«</p>
<p>§ 45. Virksomheder, der indsamler, opbeva-</p>	

<p>rer, behandler eller distribuerer dyr og produkter som nævnt i § 44 med henblik på destruktion heraf og ødelæggelse af smitstof eller med henblik på anden anvendelse, skal autoriseres af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri, der fastsætter regler herom.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan fastsætte regler om opbevaring, transport, behandling, destruktion og anvendelse af disse dyr og produkter, om virksomhedernes indretning og drift og om tilsyn med virksomhederne samt om pligt til at aftage dyr og produkter til destruktion.</p>	
	<p>4. Efter § 45 indsættes:</p> <p>»§ 45 a. Ministeren kan lade selvdøde og aflivede produktionsdyr afhente og destruere for besætningsejers regning, når der forudgående er meddelt besætningsejer påbud om at lade dyrene bringe til destruktion på et godkendt forarbejdningsanlæg, og når den i påbuddet fastsatte frist er udløbet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ministeren kan pålægge de i § 45, stk. 1, nævnte virksomheder at foretage indberetning, når virksomheden afviser besætningsejers anmodning om at afhente selvdøde og aflivede produktionsdyr.«</p>
<p>§ 55. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning inden for lovens område i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales, tillægges, medmindre andet er fastsat i EF-retsakter, en årlig rente svarende til den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.</p>	<p>5. I § 55 ændres »EF-retsakter« til: »Den Europæiske Unions retsakter«.</p>
<p>§ 61 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at besætningsejer og transportør for egen regning skal gennemføre egenkontrol ved transport af slagtesvin, der efter aftale mellem besætningsejer og slagteri transporteres direkte fra en svinebesætning i Dan-</p>	<p>6. § 61 a affattes således:</p> <p>»§ 61 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at besætningsejer og transportør for egen regning skal gennemføre egenkontrol ved gruppevis levering af slagtesvin, der sker efter regler fastsat i medfør af § 4</p>

<p>mark til et slagteri i Danmark uden øremærkning eller skinketatovering.</p>	<p>a.«</p>
<p>§ 70. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) undlader at tilkalde dyrlæge efter § 27, 2) overtræder § 14, stk. 3, § 16, stk. 1, §§ 18, 28 eller 42, § 44, stk. 1, 1. pkt., § 48 eller § 51, 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud efter § 4, stk. 3, § 12, stk. 1, § 30, stk. 1, 3 eller 4, § 30 a, stk. 1, eller §§ 32, 47, 48 eller 63, 	<p>7. I § 70, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »32,«: »45 a, stk. 2,«</p>
<ol style="list-style-type: none"> 4) undlader at efterkomme påbud om en supplerende veterinærfaglig vurdering efter § 34 b, stk. 1, eller påbud om reduktion af den maksimale belægningsgrad efter § 34 c, stk. 1. 5) uden tilladelse, godkendelse, anmeldelse eller registrering udøver virksomhed som omhandlet i § 7, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 1, eller § 13, stk. 1, 6) uden autorisation udøver virksomhed som omhandlet i § 45, stk. 1, 7) undlader at stille bistand til rådighed efter § 59, 8) undlader at give oplysninger efter § 59, 9) behandler dyr med receptpligtige lægemidler, uagtet vedkommende er frakendt retten efter § 68, eller 10) ejer eller holder dyr, uagtet vedkommende er frakendt retten hertil efter § 69. <p>Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser. <p>Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne eller vilkår, der meddeles efter reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse</p>	

<p>af bestemmelser i regler fastsat af Den Europæiske Union om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 og 3 skal der for forhold omfattet af §§ 47, 48 eller 51 eller regler udstedt i medfør heraf ud over de almindelige regler i straffeloven tages hensyn til dyreholdets størrelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>I lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 616 af 1. juni 2010, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 11. En landbrugsejendom skal drives på forsvarlig måde under hensyn til de erhvervsmæssige jordbrugsmæssige udnyttelsesmuligheder, til natur og miljø og til bevarelse af de landskabelige værdier. Anvendelse til naturformål betragtes også som forsvarlig drift.</p>	
<p><i>Stk. 2.</i> Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte bestemmelser om uddannelseskrav i forbindelse med egentlig erhvervsmæssigt husdyrhold.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ingen del af en landbrugsejendom må tages i brug til ikke jordbrugsmæssige formål, medmindre en sådan anvendelse er i overensstemmelse med bestemmelserne i lov om planlægning eller lov om råstoffer.</p>	<p>1. § 11, stk. 2, ophæves.</p> <p>Stk. 3 bliver herefter stk. 2.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 3</p> <p>I lov om dyrlæger, jf. lovbekendtgørelse nr. 815 af 14. juli 2012, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 32. Dyrlæger er undergivet tilsyn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De ved statslige undervisnings- og forskningsinstitutter beskæftigede dyrlæger er, for så vidt angår deres virksomhed ved disse</p>	<p>1. I § 32 indsættes som <i>stk. 4</i>:</p> <p>»<i>Stk. 4.</i> Personer, der i medfør af § 4, stk. 1, har fået tilladelse til at bistå dyrlæger, og personer, der i henhold til regler fastsat i medfør af § 4, stk. 2, yder dyrlæger bistand, er undergivet til-</p>

<p>institutter, undtaget fra bestemmelsen i stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Dyrlæger skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndigheden fornøden bistand ved tilsyn, undersøgelser og udtagning af prøver samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til loven eller regler fastsat i medfør af loven eller af Den Europæiske Unions forordninger.</p>	<p>syn af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri. De i 1. pkt. nævnte personer skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle oplysninger, som har betydning for tilsynet.«</p>
<p>§ 37. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning inden for denne lovs område, i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i EF-retsakter, en årlig rente svarende til den i renteloven fastsatte referencetsats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringskrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.</p>	<p>2. I § 37 ændres »EF-retsakter« til: »Den Europæiske Unions retsakter«.</p>
<p>§ 38. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) overtræder § 2, stk. 2, § 6, stk. 3, § 8, § 8 a, stk. 1, § 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 3 og 6, § 12, stk. 1, § 13, § 14, stk. 1-3 og 7, og § 30, stk. 1 og 2, 2) uden tilladelse efter § 7 betegner sig som specialist, 3) uden tilladelse praktiserer som dyrlæge i tilfælde, hvor en tilladelse efter § 8 a, stk. 1, er påkrævet, 4) undlader at efterkomme forbud efter § 8 a, stk. 4, 2. pkt., påbud efter § 11, stk. 5, og § 15 a, eller påbud eller forbud efter § 34, 	
<ol style="list-style-type: none"> 5) undlader at meddele oplysninger efter § 8 a, stk. 3, eller oplysninger, som er afkrævet vedkommende efter § 11, stk. 1, 1. pkt., § 11, stk. 2, og § 32, stk. 3, eller 	<p>3. I § 38, <i>stk. 1, nr. 5</i>, ændres "§ 32, stk. 3" til "§ 32, stk. 3 og 4«.</p>

<p>6) undlader at yde bistand efter § 32, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) forvoldt skade på menneskers eller dyrs sundhed eller fremkaldt fare herfor eller 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser. <p><i>Stk. 3.</i> Såfremt en person, der helt eller delvis har mistet retten til at virke som dyrlæge, udøver sådan virksomhed, straffes vedkommende med bøde eller fængsel i indtil 2 år.</p> <p><i>Stk. 4.</i> I regler, der er udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. I reglerne kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler fastsat af Den Europæiske Union om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 og 4 skal der for forhold omfattet af §§ 8, 11, 12, 13, 14 eller 15 eller regler udstedt i medfør heraf ud over de almindelige regler i straffeloven tages hensyn til antallet af sundhedsrådgivningsaftaler, som den pågældende dyrlæge har indgået.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.</p>	
	<p style="text-align: center;">§ 4</p> <p>Loven træder i kraft den 1. juni 2013.</p>
	<p style="text-align: center;">§ 5</p> <p><i>Stk. 1.</i> Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Lovens §§ 1 og 3 kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.</p>